

90.

UNIOMACHIA

CANINO-ANGLICO-GRÆCE ET LATINE.

AD CODICUM FIDEM ACCURATISSIME RECENSUIT; ANNOTA-
TIONIBUS HEAVYSTERNII ORNAVIT; ET SUAS
INSUPER NOTULAS ADJECIT,

95

HABBAKUKIUS DUNDERHEADIUS,

100

COLL. LUG. BAT. OLIM SOC. ETC. ETC.

EDITIO QUARTA;

*Auctior et emendatior: et Slawkenbergii animadversionibus,
nunc primum in lucem prolatis, illustrata.*

OXON.—VENEUNT APUD D. A. TALBOYS.

M DCCC XXXIII.

Θουκυδίδης ξυνέγραψε τὸν πόλεμον,—ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους,—ἐλπίσας
μέγαν τε ἔσεσθαι, καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων. THUCYD. I. 1.

Licet mihi præfari,—bellum maxime omnium memorabile quæ unquam gesta
sunt, me scripturum. LIV. XXI. 1.

When civil dudgeon first ran high,
And men fell out, they knew not why ;
When hard words, jealousies, and fears,
Set folks together by the ears,
And made them fight, like mad or drunk.

HUDIBRAS, Canto I. 1.

UNIOMACHIA.

‘ΗΤΤΕ τομκάττων κλαγγὴ περὶ γάρρετα σούνδει
Οἶτ’ ἐπεὶ ὠλδμαίδην ἔφυγον, βροῦμαν τε μέλαιναν,
Κοιμῶνται ροῦφοισι δόμων τερπναῖσι γύναιξιν,
“Ως σοῦνδειν κλαγγὴ πάντων οἷς” Τυιόν ἐστι,
“Αστερος ἐν πεδίῳ, Ραμβλήρους ἔξπυλσόντων.
Οἱ δ’ ὅταν οὖν κόσμηθεν, ἀμ’ ἡγεμόνεσσιν ἔκαστοι,
‘Ρίτῳ ‘Ράμβληροι σίττον, λέφτῳ τε Μασεῖχοι.
Τοὺς μὲν ἄγον Καρδῆλλα καὶ Τωρεῖστος Οαρδος,
Οἵ τε φιλοῦσ’ ἀγορὴν, ὅτ’ ἄριστα λέγουσιν ἄραγγα.
Καὶ πάντες βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
Οἱ δ’ αὖ Βράνκηρον Μάσιχοι πολύμυθον ἔποντο.
Καρπέτῳ ἐν δαπέδῳ σίττει πρεσιδέντιος ἄλλων
[Μάτθευς κωμικὸς οὐ ποτ’ ἔπαιζε πυνοῖς τε τρίχοις τε.]
“Ιφθιμος Μασίχης, εἴδων ἐπέέσσος ἀγορεύειν.”

5

10

Sicut cattorum clangor circum attica sonat,
Qui postquam anum effugerunt, et broomam nigram,
Dormiunt domorum roofibus cum charis wifis;
Sic sonuit noisa omnium qui Union frequentant
Starræ in campo, Rambleros expellentium.
Quum hi quidem instructi fuerunt, una cum ducibus quique,
Dextra sedent Rambleri, sinistraque Masichi.
Hos quidem Cardwellius et Toryorum-præjudiciis-maxime-imbutus ordinabant
Qui amant assembleum quia excellentes faciunt haranguos. [Wardius,
Et omnes consilia audiebant, et obtemperabant verbo.
Illi contra Branckerum Masichi orationibus-longum sequebantur.
In pavimento bonam-carpetam-habente sedet præsidentius cæterorum,
(Ubi Matthews comicalis olim lusit trickisque punnisque.)
Fortis Masiches, bene sciens concionari verbis.

2. ὠλδμαίδην. Pessime hoc verbum vertit Paunchius, quasi instrumentum ex fenestra detrusum. Melius noster Heavysternius pro *ano* id accipiendum putat: *Gallice. UNE VIELLE PUCELLE. Anglice, OLD MAID.*

Βροῦμαν. Scopa quā cancelli scalarum purgantur: unde pro cancellario plerumque sumitur. *Anglice, LORD CHANCELLOR.*

4. Locus disputatus. Quid enim vult poeta? Bentleius, incaute, ut ego quidem arbitror, legit ὄννιον, quasi *cepa*; *Anglice. ONION.* Hanc autem stultissimam interpretationem asse non emerem. Vid. Ex curs. Heyn. in loc. quo optime demonstrat oppidum fuisse quoddam, ab hoste oppugnatum, quod Rambleri quidam, (scilicet, populorum reguli) deseruere.

8. Confer Milton. P. L. ii. “High on a throne of royal state,” etc.

12. Καρπέτῳ. Expediunt quidam ut sit καρπέτῳ, locus excelsus unde in caput excidere possumus. Nescio an recte.— *Dunderheadius.*

13. Μάτθευς.—Quid cum hoc versu faciemus? Quisnam foret hic Matthews, et cuiusmodi forent hi πύνοι inter doctos maxime agitatur. Thickskullius ignorantiam suam candide profitetur. Matthews, ut volunt aliqui, comedus celeberrimus fuit, qui jocis juvenes oblectavit. Ego autem censeo eum callidum senatorem fuisse qui epulis et facetiis dandis votorum mentes, ut mos fuit Anglorum, sibi conciliabat.

14. Fortis Unionium dux.

UNIOMACHIA.

4

Τοῖς μέν νυν προμάχιζε μελάγγουνος Λοϊείδης
 Καὶ σφεας φωνήσας ἐπεα πτερόεντα προσηύδα.
 “Τίπτε φιλοὶ, μένετ’ ἔξοπιθεν; πολὺ βέττερον εἴη
 “Πάντας γ’ ἔξπέλλειν, οἱ φοργέττοντες ἑταῖροι,
 “Καίνην φόρμουσιν κλύββην, ἀέκοντος ἐμεῖο,
 “Λείπουσιν Μασίχην, καὶ πάνθ’ ὑρτουσι δέβατα·
 “Θρύστουσ’ εἰς κοίλην μήτρος δολιχόσκιον ἔγχος·
 “Νῦν κυάμους τακέσωμεν, ἐτοῦμοι πάντες ἄριστοι
 “Τραίτορας ἐκκρίνειν· καὶ κικκούτωμεν ἄπαντας.”
 “Ως ἔφατ· οἱ δὲ κλάπον Μάσιχοι μάλα γηθόσυνοι κῆρ,
 Καὶ τῶν ισσόντων γένετο ίαχή τε καὶ ὑπρωρ.
 Καὶ τότε Σίνκλαιρος Σκιμμήριος ἄλτο χαμᾶζε·
 Πολλὰς ἔχων παπέρας, καὶ σῶμ’ Άλαντι ἐοικώσ.
 Τὸν Λοϊδην δὲ κάκ’ ὀσσόμενος προσέφη τε καὶ εἶπεν·
 “Τίπτε μέλει ὑμῖν, Μάσιχοι, ὅτι ‘Ράμβλερός εἰμι;
 “Καὶ τί πότ’ ἔστ’ ὑμῖν αὐθώριτί με πρηφέντειν;
 “Αλλ’ ὅδ’ ἀνὴρ Μασίχης περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 “Πάντων δὲ ρυλεῖν ἐθέλει, καὶ πάντας ἀβύζειν,
 “Πᾶσι δὲ κομμανδεῖν· ἄτιν’ οὐ πείσεσθαι ὀτίω.
 “Εἰ δέ μιν εὔσπήκοντ’ ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες
 “Τούνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα πᾶσι λέγεσθαι;

15

20

25

30

35

His quidem in-prima-acie-erat baccalaurei-gowna-indutus Looides
 Et ipsos compellans, verbis wingatis allocutus est.

“Quid, amici, manetis pone, multo melius esset
 “Omnes expellere, qui, obliti sociorum,
 “Novam societatem faciunt, me invito,
 “Relinquunt Masichem, et omnes debatos hurtant.
 “Pushunt in sinum matris hastam longam-shadam-habentem
 “Nunc vota takeamus, parati omnes boni,
 “Turncoatos expellere; et calcibus-ejiciamus omnes.”

Dixit: at Masichi valde lœtati cor clappaverunt.
 Et hissentium fuit clamorque et confusio.
 Et tunc Sinclarius Skimmerius desiliit humi:
 Papyros multos habens, et shapo Ajaci similis.
 Et Lowidem torve intuens compellavit et allocutus est.
 “Quid vos refert, Masichi, quod Ramblerus sum,
 “Et quænam vobis auctoritas est, me hinderare?
 “Hic autem heros Masiches, supra omnes esse alios,
 “In omnes dominari vult, et omnibus dicta severa dicere,
 “Et omnibus præesse, quæ minime persuasurum thinko.
 “Quod si ipsum eloquentem fecerunt dii immortales
 “An propterea ipsi permittunt omnes blamare?

15. μελάγγουνος. *Anglice*, ut mavult Paunchius, WEARING HIS BACHELOR'S.

19. κλύββην. Quam magno emerim hodie ut sensum aliquem hinc aliquis extundat. Heavysternius id societatem juvenum esse putat. Ego autem arbitror fustem quendam fuisse. *Anglice*, SHILELAH.—Dunderheadius.

26. Σκιμμήριος. Locus hic disputatus est. Quidam legunt Κιμμήριος: Apud Homerum, Κιμμήριοι vocantur ζσχατοί

ἀνδρῶν. i. e. *Ultimi virorum*. Skimmeria autem, ubi gentium fuit? Jubberi templo vicinam fuisse vetus scholium monet. Quis autem fuit ipse Jubberus? Ubi terrarum ejus Templum? Credo Σκιμμήριος nomen, Σίνκλαιρος agnomen esse, inde additum quia eloquens erat, et quoddammodo *clare canere*, (*Anglice*, SING CLEAR) poterat. Alioqui Κιμμήριος legendum; nam extremâ Caledoniâ oriendum esse, Slawkenberg. testatur.—Dunderheadius.

15

“Πάντας γ' ἔξπέλλειν ἀγαθοὺς τρείουσι Μασίχοι,
“Οἰς αἱεὶ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε.
“Μήδ' οὔτως, κλάσσμαν περ ἐών, Μασίχη θεόειδες,
“Κλέπτε νόφω· ἐπεὶ οὐ ψήφῳ ἔξπέλλεαι ήμᾶς.”

Τόνδ' ἀπαμειψόμενος ῥώξεν Μασίχης μεγάθυμος.

40

20

Δεινὴ δὲ κλαγγὴ· Ραμβλήρων ἡδὲ Μασίχων
‘Ρῶφον ἔσειε δόμου τε, καὶ αὐτοῦ στόππετο φωνή·
‘Ηὗτ' ὅταν ῥίγγῳ ταῦρον βάτουσιν ἀγροίκοι,
Εἰς κύνας εἰσοράων, οὐ θύμῳ φύνκεται ἔσθλῳ,
‘Ως Μασίχης ἄρ' ὑπόδρα ἵδων, μάλα γρίμλε γελάσσας,

45

25

Εἶπεν, ὅταν ‘Ράμβληροι ἀκῆν ἐγένοντο σιώπη·

“Ω πόποι, ἡλιθέων, χαίρεις, κάρτιστε ῥεβέλλων.

“Αλλά τοι ἔξερέω, καὶ σοῖς, μέγ' ἀναιδεῖς, ἔταιροις.

“Τμᾶς οὐ κηπώμεθ' ὑνείονες, ὅφρα νοῆτε,

“Βέττερος ὅσσον ἐγὼ πάντων, δουτῇ δὲ καὶ ἄλλος

50

30

“Ισον ἐμοὶ φάσθαι τε, καὶ οὐ κομμάνδας ὀβάειν,

“Ρηφύζων παρ' ἐμοὶ σπήκειν· εἴσιν δὲ μὲν ἄλλοι

“Οἴ κέ με τιμήσουσι, καὶ ἐσθλὰ μάκουσι δέβατα.”

‘Ως φάτο· Παλμερίωνι δ' ἄχος γένετ· ἐν δέ οἱ ἥτορ

55

Εἰς θρώτην ῥώξηε, διάνδιχα μερμηρίζον,

‘Η ὅγε ῥουεῖεν Μασίχην αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

‘Ηε χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.

‘Αλλ' ἔξ γασλείτου καταβαίνουσ’ ἥλθεν ‘Αθηνὴ,

“Omnes nos expellere bonos attemptunt Massichi

“Quibus semper contentio grata est, et bella, et pugnæ.

“Ne sic, quamvis sis classmannus, Masiche divina-forma-prædite,

“Falle mente, non enim voto tu expelles nos.”

Hunc autem vicissim allocuturus, surrexit Masiches magnanimus;

Sed terribiles shouti Ramblerorum et Masichorum

Roofum shookaverunt domi, et ejus stoppata est vox.

Sicut quum in circo taurum baitunt feri-agrestes,

Ipse taurus non timet in corde bravo, cum doggos circumspectat,

Sic Masiches eos torve intuens, valde grimlè ridens,

Dixit, cum Rambleri silentio fuerunt quieti.—

“Papæ! stultorum gaudes worstissime rebellium hominum;

“Sed hoc tibi tello, et tuis companionibus, O tu sine-ulla-modestia-nate,

“Vos non habebimus nos Unii, ut bene sciatis,

“Melior quanto sim vobis: et dubitet aliis

“Æqualem mihi se esse dicere, et orderis non obedire,

“Refusens loqui speechos coram me: sunt autem alii

“Qui me præsidentem honorabunt, et bonos facient debatos.”

Sic dixit: at Palmeroni dolor fuit; et in eo cor

Usque ad thoracem venit; bifariam deliberans,

Utrum ipse scoldaret Masichen turpibus verbis,

An iram sedaret, compesceretque furorem.

Sed ex gaslito descendens, venit Pallas,

38. κλάσσμαν. Locus “hic niger est.” Præclarus ille Vangander mavult classmannos eos fuisse qui summos honores adepti sunt. At ego compertum habeo Dunderheadius, eos rerum maritimorum, scilicet classiarum, peritos fuisse. Anglice, HORSE-MARINES.

43. Apud hunc populum barbarus mos fuit tauros infelices palo, (Anglice, STAKE,) deligandi, et canibus vexandi; ut, hercle, hâc sævitâ utentes offellas, (Anglice, BEEF-STAKES,) molliores redderent. Heavysternius.

58. γασλεῖτον. Scholiastes dicit γα-

Στᾶσα δ' ὑπὲρ κεφαλῆς, μείλδῳ Μαῖωνι ἔοικε.
 Καὶ παύσουσα μένος, προσεφώνεεν· οὗτος ἀκούων
 Μῆνιν ἔχων θυμῷ, στυγερῶς νιπτήσατο ὄφρυς,
 Ἀλλ' ἐκ τῆς γλῶσσης μέλιτος γλυκίων ρέεν αὐδή.
 “ “ Αμφω ὅμως κραδιὴ φιλέουσά τε, κηδομένη τε,
 “ ‘ Ραμβλήρους φιλέει πίστους, φιλέει τε Μασεῖχους.
 “ ‘ Αμφοτέραις δὲ θέλω σφοδρῶς κλύββαισι βελόγγειν,
 “ ‘ Αμφοῖν γὰρ καλοῖν, προμίσω σπῆξεσθαι ἐν ἀμφοῖν.”
 “ Ως ἔφατ’ εὐφρονέων· Ταιεῖτος δ’ ἀλτο χαμᾶζε.
 Καὶ πῖλον βράνδισσε, νεὸν δέ τε ρούον ὅρωρεν.
 Πῖλον Ἰύγγινσος ποιήσατο καὶ κάμε χέρσιν
 “ Η τις Λονδεῖνου πώλης· ἀλλ’ οὐκ ἐνόησε
 “ Εν τούτῳ ποτε κὰν πῖλον θύμψεσθαι ἀγῶνι.
 “ Αδρέσσειν δ’ ἐθέλοντι φιλοὺς, πρεσιδέντιος αὐτῷ
 Σίγην κομμάνδει, ὅτ’ ἄρ’ ἵντερρυπτε δέβατα.
 “ Άλλ’ ὅτι πέρσιστει δύστηνος φείνεται ὄνπουνδ.
 Δεινὴ δ’ ἦν κλαγγὴ ἴσσοντων ἥδε κλαπόντων.
 “ Ιστατ’ ἀειρόμενός τε, καὶ αὐτῷ βούλεται αἷμα.
 “ Οὐκ ἔγὼ, ω̄ ἔταροι, προσέφη, φίλοι, ὑνίῳ ἔχθρος
 “ ‘ Άλλ’ ὑμεῖς, Μάσιχοι τε, καὶ ἐν κόμμιττι σίτοντες
 “ ‘ Τμεῖς, νῦν αὐτὸν, κακόγλωσσοι, ἀτέμπτετ’ ὀλέσθαι.”

Et standens supra caput, benigno Mayoni similis fuit:
 Et sedans iram dixit ei aliquid: ille, audiens deam,
 Iram habens mente, lugubri-modo knittavit supercilia:
 Sed ex lingua melle dulcior fluebat sermo.
 “ Ambo æqualiter meum cor amans et curans,
 “ Rambleros amat fideles, amatque Masichos.
 “ Ambabus multum volo societatibus belongare,
 “ Ambabus enim excellentibus, promitto me concionaturum in ambabus.”
 Sic dixit prudens: Sed Tatus desiliit humi:
 Et pilum shookavit; et iterum rowum agitatur.
 Pilum Jugginsus fecit, et ipsum manufacturavit manu,
 Aut quidam Londiniensis shopkeeperus: sed in modo non cogitavit
 In hac contentione pilum aliquando thumpsandum esse.
 Ipsi addressere volenti amicos, Præsidentius
 Silentium commandat, quia interruptit concionem:
 Sed quia persistit, infelix heu! mulctatur unum-poundum.
 Terribilis autem fuit noisa hissentium atque clappantium.
 Stabat excitatus, et in eo fervebat sanguis.
 “ Non ego, cari socii,” dixit “ inimicus unioni sum
 “ Sed vos, Masichi, et qui in committee sedetis
 “ Vos nunc ipsum, oh malâ-lingua-prædicti, conati estis destruere.”—

σλεῖτον lucernam fuisse, a laqueare suspensam. Inepta et stultissima interpretatione! Pro γασλεῖτος, ego γλάσσακας legendum puto: scilicet scrinium (*Anglice, CUPBOARD,*) quo pocula e vitro confecta (*Anglice, TUMBLERS,*) servabant Angli.

68. πῖλον. Aliqui volunt κυνεήν. Me judice interpretari potest, *Gallice, CHAPEAU. Anglice, A HAT. Aliter, TRENCHER-CAP.*

69. Ἰύγγινσος. Codex S. C. L. ha-

bet v. l. Λύγγινσος; alii legunt Ράνδαλλος. Nonnulli Σλάττηρος. Lectoris judicium esto.

70. πώλης. Quis fuit hic venditor? Forsan præclarus ille Juppius, in Viâ Regentis. Vide Heavysternii Excurs. IV.

78. κόμμιττι. Suidas ἀπὸ τοῦ κόμμι derivat; de iis qui officio quasi agglutinati adhærent: quod in publicis Angliae Ministeris non sine admiratione observamus. —Heavysternius.

60 Οὐδ' ἔλαθεν Μαρίωτα φιλαίτατον Ὀρειήλων
Φεινόμενος Ταιεῖτος ἐν αἰνῇ δηιότητι.
"Ηλθε μέγα γρώνων, Μασιχοῖς καὶ πᾶσ' ἀγαπητὸς,
Καὶ σμείλων, προσέφη πάντας κείνδοις ἐπέεσσιν.
 " Ἡ μὲν ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, φίλοι· ἔσσεται ἥμαρ
 " Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ μείνδον,
 " "Εσσεται ἥμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλη "Τυιον ἵρον.
 " Αμφότεροι δ' ὑμῶν ρηπεντήσουσιν ἀγῶνος.
 " Ω φίλοι, οὖν Μασίχοις φιλότητα καὶ ὄρκια πίστα
 " Τέμνετε, καὶ ἄμφω πολέμου σησσώμεθα δεινοῦ."
 "Ως φάτο· καν πλείους πρύδεντον μῦθον ἀκουσαν"
 "Μύρια δ' ἐκ Μασίχων 'Ραμβληροῖς κήδε' ἐφῆπται,
 " Εκπέρσαι 'Ράμβλοιο δόμον, καὶ πάντας ἀπωθεῖν.
 " Εκ δὲ θρόνου βασιλεὺς μέμβρους ἐκέλευσε διφείδειν.
 "Πλείους δὴ ψῆφων φυγάδες 'Ράμβληροι ἔχουσιν.
 Λοῦδον, ἄειδε θεὰ, κλαγγὴν πάρτειο κρατοῦντος,
 "Ως τριάκοντα μαλοὶ, κάββοι τε, καὶ ἄρματα σοῦνδεν
 " Εἰς Ἀγορὴν Σίτου, ἡ καὶ φάρροφ ἐνὶ Βροαδ-στρῆτ.
 "Ωδε δέ τις εἴπεσκεν ἴδων ἐσ πλήσιον ἄλλον,
 " Εν Κάστλοιο δόμῳ σμώχων, ἡ νῆρ 'Ελάφοιο.
 " Ἡ ρά νύ μοι τύρνουσι δόμον διὰ θυρία γούνσμεν!
 "Ως δ' ἡδὴ, πάντων ὠρσώντων, νοῖζ' ἐσιώπη,
 " Εὖ συναγειρόμενοι κάππους γοῦνούς τε λαβόντες,
 " Αστερος ἐκ ρυμοῦ στάρτουσ' οἰκόνδε νέεσθαι·

80

85

90

95

100

Neque sefellit Mariottum, charissimum Orielensium,
Fino-mulctatus Taitus in terribili quarrello.
Venis multa gemens, Masichisque et omnibus charus,
Et blande-ridens, omnes allocutus est benignis wordis:
 " Omnia hæc mihi curæ sunt, amici; veniet dies,
 " Bene enim hoc scio in animo et mindo,
 " Veniet dies, cum peribit Union sacram,
 " Et ambo vestrum repentabunt contentionis.
 " Quare amici, cum Masichis friendshippiam et fideles treatæos
 " Facite, et ambo cessemus ex terribili warro."
 Sic dixit; et forsitan plures audissent wisum consilium.
Millia autem ex Masichis super Ramblers malam impenderunt.
Destruere Ramblorum housum et omnes expellere.
Ex chairo chieftanus socios jussit dividere:
Plura autem votorum desertores Ramblersi habent.
Ingentem, cane dea, clamorem sidi vincentis,
Quales triginta mail-coachi, cabrioletique, giggique, sonabat,
Usque ad Corn-Marketum, et etiam ad distantem Broad-Streetum.
Et sic aliquis companionem intuens, dixit
In Castelli domo fumans, aut prope Roebuckium.
 " Hi quidem nigris-togis-induti juvenes vertunt domum per fenestras."
Quum autem, omnibus jam raucis-existentibus, clamor silebat,
Bene se collecti, pilis et togis captis,
Stellæ ex aulâ procedunt domum revertere,

96. καββοι. Α καββαίνειν, vel κατα-
βαίνειν, quia særissime ejiciebantur au-
rigæ.

97. Ἀγορὴν Σίτου καὶ Φάρροφ. Cæ-
cutientes admiror interpretes! Vix enim

credibile est mihi tandem, hic poetam non
innuere horrea Ægyptiaca, quæ sub rege
Pharaoh (Φάρροφ,) Josephus constituit.—

Dunderheadius.

*Καὶ τότε παρτείους φόρμαντες, χώρις ἔκαστοι,
Δαίνυντ' οἰστήρας, καὶ τόδδιον ἀρκεσίγυιον,
Βράνδια πίνουσιν τε καὶ ἐκσμώχουσι σεγάρρους.*

105

Et tunc convivia formant, separatim quique,
Epulantur ostrea, et aquam spiritu-mixtam, bonam-pro-stomacho,
Et Cogniacum drinkunt, et fumant Havannos.

106. *ἐκσμώχουσι*. In hoc antiquissimo poemate, nullus est locus isto corruptior. Hem! tibi solertia veterum Commentatorum!! Hi enim insulsissimi et magis asinorum nomine quam doctorum digni dicunt;—“*Britannos olim, neconon et Batavos, herbā quādam perniciosa et ad intoxicandum idoneā, cui nomen fictum dederunt TOBACCO, usos esse.* Hanc bēne circum- plicatam et inflamatam labris eos inter-

posuisse, et aëris suctione per eam σμωξα, i. e. flammam et fumum excitasse, et inspirata expirasse.” Has aniles fabulas, has meras nugas, “credat Judæus Apella, Non ego.” Quum nihil de eo pro certo habeo, nihil proferre audeo. Hunc versum, Lector benevole, si me audis, omnino rejice.

Hâc nostrâ curâ et operâ fruere, et vale.—Dunderheadius.

IN ANONYMI AUCTORIS UNIOMACHIAM NOTULARUM SPICILEGIUM AUCTORE SLAWKENBERGIO.

2. ὡλδμαιδην quasi ὄλην δμωίδα.

4. “Τνιον. Pessimè in hoc loco lapsi sunt interpretes. Tu vero si sapis, mecum repone Ούνιον: a quo verbo Mercurius Furacissimus Deus Ἐριόνιος appellatur: ab orationum plagiariis enim, ut ex Hesychio (Angl. *a silent member*) docemur, nomen societati est inditum.

5. ‘Ραμβλήρους. Quoniam in hac voce insit vagandi sensus nullus, dubitaverim quin à βά, et ambulare sit compositum: quod jam tandem Scholiastæ Romano etiam video suboluisse.

19. Anglicè dicas, “*Basket us by their new club.*” φόρμος.

20. δέβατα a βάτον, vepris quia conciones nodosæ erant.

24. κλάπον, anne a κλέπτω? v. 35. κλέπτε νόφ. et supra ad l. 4.

32. ἀβύζειν. ΆEol. à βάζειν laceſſere conviciis.

49. Hoc verbum ὑνείονες, lucem accipit a Pind. Pyth. VI. 152. ἀρχαῖον ὕνειδος—Βοιωτίαν ὕν.

43. μάκουσι δέβατα. A μῆκος, μάστων, μάκιστος. “Longissima faciunt.”

54. Παλμερίωνι. Qui Homero Μηριόνης. Lege ΠΑΛ. PAL. est Socius. Vide Slang-dictionary.

58. γασλείτου. Lege divisim γᾶς λειτοῦ—λειτὸς adjectivum a λέως (unde λειτουργία) ut sit ager publicus (Angl.

common) qui in summis collibus fere erat; unde κατέβη Minerva. Μαϊῶνι fors. μνίων. Anglice, a hornet.

65. βελογγεῖν, a λαγχάνω perf. med. λέλογχα. ΆEol. βελογ.—προμίσω a προμνίναι.

67. Ταιεῖτος anne à Ταῦγετδς, utpote Spartanus? Certe Laconica brevitate uti coactus est, mulctâ HS~~CCXL~~ irrogatâ.

69. Ιύγγινσος. Nomen desideratum! ab ίνγξ. ΆEsch. Pers. et alibi.

80. Gratulor mihi cui Virum Laude omni dignum hodie tandem ab Horatii malignitate vindicare contingit, talia canentis,

“Mentemque lymphatam Mareotico.”

nisi ibi corrigendum Galeotico, γαλεώτης enim apud Comici Nubes idem sonat quod τόμικαττος, supra.

‘Ωρειήλων idem est quod ‘Ραμβλήρων ab ὄρος mons et ἀλάσθαι errare.

105. ΤΟΔΔΙΟΝ· ’Αλκιβιάδης μεθυσθεὶς ποτε, καὶ τούτου γευσάμενος, ἥσθη· εἰπεῖν δὲ βουλόμενος ὅτι Τόδε Δῖον (i. e. Hoc divinum est) οὐκ ἥδυνήθη, ἀλλὰ ἀεὶ πως τραυλίζων, καὶ τότε εὖ βεβαπτισμένος, Τόδδιον ἐβαττάριζεν ὅθεν τοῦνομα. Athenæus Deipnos.

106. Βράνδια vox e Latino prandium confecta, usurpabatur; quia vespere sumebantur Βράνδια, mane Prandia.